

Fill Your Own Cup

Parshat Beha'alotcha – I do not Yet Know, I do not Yet Understand – But I Can Learn

<p><u>Babylonian Talmud Tracate Brachot 4a</u> Teach your tongue to say I do not know! Lest you become entangled in a web of deceit.</p>	<p><u>תלמוד בבלי מסכת ברכות ד.</u> דאמר מר למד לשונך לומר איני יודע, שפמא תתבדה ותאחז.</p>
---	---

<p><u>Numbers 9:1-15</u> God spoke to Moses in the wilderness of Sinai, on the first new moon of the second year following the exodus from the land of Egypt, saying: Let the Israelite people offer the passover sacrifice at its set time: you shall offer it on the fourteenth day of this month, at twilight, at its set time; you shall offer it in accordance with all its rules and rites. Moses instructed the Israelites to offer the passover sacrifice; and they offered the passover sacrifice in the first month, on the fourteenth day of the month, at twilight, in the wilderness of Sinai. Just as God had commanded Moses, so the Israelites did. But there were some householders who were impure by reason of a corpse and could not offer the passover sacrifice on that day. Appearing that same day before Moses and Aaron, those householders said to them, “Impure though we are by reason of a corpse, why must we be debarred from presenting God’s offering at its set time with the rest of the Israelites?” <i>Moses said to them, “Stand by, and let me hear what instructions God gives about you.”</i> And God spoke to Moses, saying: Speak to the Israelite people, saying: When any party—whether you or your posterity—who is defiled by a corpse or is on a long journey would offer a passover sacrifice to God, they shall offer it in the second month, on the fourteenth day of the month, at twilight. They shall eat it with unleavened bread and bitter herbs, and they shall not leave any of it over until morning. They shall not break a bone of it. They shall offer it in strict accord with the law of the passover sacrifice. But if any party who is pure and not on a journey refrains from offering the passover sacrifice, that person shall be cut off from kin, for God’s offering was not presented at its set time; that party shall bear the guilt. And when a stranger who resides with you would offer a passover sacrifice to God, it must be offered in accordance with the rules and rites of the passover sacrifice. There shall be one law for you, whether stranger or citizen of the country.</p>	<p><u>במדבר ט:א-טו</u> וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַר־סִינַי בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיית לְצֵאתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם בְּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לְאָמֵר: וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַפֶּסַח בְּמוֹעֲדוֹ: בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה בֵּין הָעֶרְבַיִם תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ בְּמַעַדוֹ כְּכֹל־חֻקֹּתָיו וְכָכֹל־מִשְׁפָּטָיו תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח: וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח בְּרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם לְחֹדֶשׁ בֵּין הָעֶרְבַיִם בְּמִדְבַר סִינַי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כִּן עָשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ טְמֵאִים לְגִפְשׁ אָדָם וְלֹא־יָקְלוּ לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּקְרָבוּ לַפְּנֵי מֹשֶׁה וְלַפְּנֵי אַהֲרֹן בַּיּוֹם הַהוּא: וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הֲהִמָּה אֵלָיו אֲנַחְנוּ טְמֵאִים לְגִפְשׁ אָדָם לָמָּה נִגְרַע לְבַלְתִּי הַקָּרִיב אֶת־קָרְבָּנוּ יְהוָה בְּמוֹעֲדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֹשֶׁה עֲמַדוּ וְאַשְׁמַעְתֶּם מִה־יִּצְנָה יְהוָה לָכֶם: {פ} וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי־יִהְיֶה־טָמֵא וְלִגְפֹשׁ אוֹ בְדָרוֹ רָחַקָה לָכֶם אוֹ לְדַרְתֵיכֶם וַעֲשׂוּ פֶסַח לַיהוָה: בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם בֵּין הָעֶרְבַיִם יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל־מִצּוֹת וּמִרְרִים יֹאכְלֶהוּ: לֹא־יִשְׁאֲרוּ מִמֶּנּוּ עֵד־בְּקָר וְעֶצֶם לֹא יִשְׁבְּרוּ־בּוֹ כְּכֹל־חֻקֹּת הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ אֹתוֹ: וְהָאִישׁ אֲשֶׁר־הוּא טָהוֹר וּבְדָרוֹ לֹא־הָיָה וְחִדַּל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח וְנִכְרְתָה הַגְּפֹשׁ הַהוּא מֵעַמִּיהָ כִּי אִם קָרְבָנוּ יְהוָה לֹא־הָיָה לְקַדְּשׁוֹ הָאִישׁ הַהוּא: וְכִי־יִגְוֶר אֶתְכֶם אִם יַעֲשֶׂה פֶסַח לַיהוָה לִקְרוֹק כְּחֻקֹּת הַפֶּסַח וְכִמִּשְׁפָּטוֹ כִּן יַעֲשֶׂה חֻקָּה אַחַת יִהְיֶה לָכֶם וְלִגֵּר וְלִאֲזַרַח הָאֶרֶץ:</p>
--	---

- Four Cases Where Moses says – I do not know:***
1. Gatherer of Branches on Shabbat – Numbers 15:32 – 37
  2. The one who curses God – Leviticus 24:10-16
  3. Pesach Sheni – the “second Pesach” - above
  4. The Daughters of Zelophad – Numbers 27:1-11

Targum Yonatan on Numbers 27:5

(paraphrased by Yaffa Epstein)

And Moshe brought their cause before God -

This is one of the four cases of judgment brought before Moses the prophet, and which he resolved in this manner. Of them some were judgments regarding civil matters, and some of them regarding capital matters. In both of these kinds of cases – Moshe said I do not know. To set an example for the future heads of the Sanhedrin, who when they have a question, they will not hesitate to ask – as they will say – Moshe, who was the Leader of Israel, had to say “I do not know” and thus it says, *And Moshe brought their cause before the Lord.*

תרגום יונתן במדבר כז:ה

דין חד מן ארבעה דינין די עלו קדם משה נביא וסכם יתהון על דעתא דלעיל מנהון דיני ממונא ומנהון דיני נפשיתא דיני ממונא הנה משה זריז ובדיני נפשיתא הנה משה מתון ובאלין ובאלין אמר משה לא שמעית מן בגלל למלפא רישי סנהדרין דישאל דעתידין למיקום מן בתריה די הון זריזין לדיני ממונא ומתנין לדיני נפשיתא ולא יבהתון למשיילא דינא דמתקשי להון ארום משה דנהה רבהון דישאל צריד דיימר לא שמעית בגין פן קרב משה ית דינהון קדם יי

Numbers 8:1-4

God spoke to Moses, saying:

Speak to Aaron and say to him, “When you mount the lamps, let the seven lamps give light at the front of the lampstand.”

Aaron did so; he mounted the lamps at the front of the lampstand, as God had commanded Moses.—

Now this is how the lampstand was made: it was hammered work of gold, hammered from base to petal. According to the pattern that God had shown Moses, so was the lampstand made.

במדבר ח:א-ד

וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-אהרן ואמרת אליו בהעלתך את-הנרות אל-מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות: ויעש כן אהרן אל-מול פני המנורה העלה נרותיה כאשר צוה יהוה את-משה: **זוה מעשה המנורה** מקשה זקב עד-ירכה עד-פרחה מקשה הוא כפמראה אשר הראה יהוה את-משה כן עשה את-המנורה:

Sifrei Numbers - BeHa'alotkha 3

This is how the **menorah** should be made hammered gold from its base to its ornamental flowers it should be hammered. According to the image that God showed Moshe, so he made the **menorah**. R.

Akiva says: This is one of three things that Moshe found difficult, and God demonstrated to Moshe with His finger. Similarly, you would say [that this is so regarding] **This will be the first of the months** (Exodus 12:2). Similarly, you would say [that this is so regarding] **This will be impure to you** (Leviticus 11:29).

ספרי בהעלתך פרשה ג

זוה מעשה המנורה מקשה זקב עד ירכה עד פרחה מקשה הוא- כפמראה אשר הראה ה' את משה כן עשה את המנורה (במדבר ח:ד). ר' עקיבא אומר זה אחד משלשה דברים שנתקשה בהם משה והראה לו הקב"ה באצבע. כיוצא בזה אתה אומר **החדש הזה לכם ראש חדשים** (שמות יב:ב) כיוצא בו אתה אומר **זוה לכם הטמא** (ויקרא יא:כט)

Midrash Tanhuma (Warsaw) Shemot 25

And how did the voice emerge? To all of Israel, each individual according to his ability. The elders according to their ability, the young men according to their ability, the little kids according to their ability, the infants according to their ability, the women according to their ability, and even Moshe according to his ability. As it says, Moshe would speak and God would respond *bekol* (in the voice) (Exodus 19:19)—in the voice that he could bear. And it says, The voice of God is in power (Psalms 29:4), not in God’s power, but power—the power/ability of each individual. And even pregnant women according to their ability, that is to say—all of Israel, each individual according to his ability.

מדרש תנחומא (ורשא) שמות כה

היאך הקול יוצא, אצל כל ישראל כל אחד ואחד לפי כחו, הזקנים לפי כחן, הבחורים לפי כחן, והקטנים לפי כחן, והיונקים לפי כחן, והנשים לפי כחן, ואף משה לפי כחו, שנאמר (שמות יט:יט) משה ידבר והאלקים יענו בקול, בקול שהיה יכול לסובלו, וכה"א (תהלים כט:ד) קול ה' בכח, בכחו לא נאמר אלא בכח, בכחו של כל אחד ואחד, ואף נשים מעוברות לפי כחן, הוי אומר כל אחד ואחד לפי כחו.

Rabbi Dena Weiss – Torah for the Average

<https://www.hadar.org/torah-tefillah/resources/torah-average>

Moshe Rabbeinu taught us that integrity, devotion, and dedication are the real character traits that God looks for in someone who will speak for Him. Moshe inspires in us the sense that greatness in Torah is not connected to talent, achievement, or expertise. That we should aim to follow and represent the Torah, rather than to own or master it.